

דף סיכום בחינה**מזהה בחינה: 001000252407 מזהה סטודנט: 248182****שם קורס: דיני נזיקין**

מספר שאלה	ניקוד מירבי	ציון	שאלת בונוס
1	15.00	13.00	0
2	20.00	20.00	0
3	20.00	20.00	0
4.1	12.00	12.00	0
4.2	8.00	8.00	0
4.3	7.00	7.00	0
5	18.00	17.00	0
6	1.00		1

ציון בחינה סופי : 97.00**הבחינה הבדוקה בעמודים הבאים**

אוניברסיטת בר אילן הפקולטה למשפטים

דיני נזיקין

ד"ר מיטל גלבוש

בחינה מסכמת, מועד ב', תשפ"א

הנחיות כלליות

1. הבחינה בחומר סגור.

2. למבחן מצורף נספח חקיקה.

3. סריקה מותרת רק למי שקיבל אישור רשמי ממדור תמיכה והנגשה לכתוב בכתב יד. הסריקה אסורה לשאר הסטודנטים.

4. משך הבחינה: שלוש שעות; לא תינתן הארכה.

5. אורך התשובה לא יעלה על מספר המילים המצוין בכל שאלה (מחושב על פי 17 מילים לשורה בממוצע). **חריגה ממגבלת השורות/מילים המצוינת לא תיבדק.**

העוולה הרלוונטית היא עוולת התקיפה (כוונה+per-se) הקבועה בס' 23(א), יסודות חצייה ה-1 של העוולה מתקיימים:

שימוש בכוח- שמחה יישמה תרגיל קרב מגע.

כנגד גופו של אחר- כנגד גופה של טליה.

במתכוון (כרמי)- שמחה התכוונה לנטרל את טליה ושלטה בתנועות גופה.

ללא הסכמה- שמחה לא קיבלה את הסכמתה של טליה.

עם זאת, תעמוד לשמחה ההגנה הקבועה בס' 24(1) לפיה תקיפה שנעשתה ב:

(1) סבירות (אלון נ' חדד)- שמחה האמינה שטליה עומדת לתקוף אותה.

(2) לשם הגנה על גוף/רכוש/חיים- שמחה הגנה על גופה מהחפץ החד בידה של טליה.

(3) כאשר ההגנה פרופורציונאלית למעשה- שמחה הפילה את טליה לרצפה, אכן פרופורציונאלי לאיום על גופה.

מזכה בהגנה.

-2

(1)

על כן, נראה כי סיכויי התביעה נמוכים מאוד.

**כמו כן, באם לא תעמוד לה טענת ההגנה, שמחה אף תוכל
להעלות טענת אשם תורם (ס' 68 לפקנ"ז), שעשויה לחול גם
לגבי עבירות כוונה/אחריות מוגברת.**

ו.

א. **התרשלות:** בעלת המקום הפרה את סטנדרט ההתנהגות הנגזר מחה"ז כמעסיקה סבירה (דפרון).

זאת ע"פ נוסחת הנד- עלות המניעה (הצבת שלט) קטנה מתוחלת הנזק- ההסתברות לנזק (גובהה) כפול הנזק (שברים).
+שוקלת הנזק הטובה.

קש"ס עובדתי: אלמלא התרשלותה של בעלת המקום באי הצבת שלט, לא היה רונאל מחליק ונפצע ברגלו.

ב. **קש"ס עובדתי:** אלמלא התרשלותה וגרימת הנזק לרגל לא היה נגרם הנזק לידו.

ג. **קש"ס משפטי:** שכל ישר-הנזק לרגל הוא שהביא לנזק ביד.

סיכון-החובה (סטנדרט) לשים שלט ליד מפגע בטיחות אכן נועדה למנוע מצב של החלקה.

צפיות-השבר בכף ידו נגרם לאחר הניתוח ולא כתוצאה ישירה של ההתרשלות. מדובר במצב של "**שרשרת סיבתית**". ע"פ **פס"ד בן-ציון** יש לבחון כמה זמן עבר בין הנזק הראשון לנזק השני וכן האם נגרם בזמן תקופת ההחלמה (מהנזק הראשון). בענייננו, **הנזק** נגרם ביציאה מביה"ח, והתרחש בזמן תקופת ההחלמה מן הפציעה הראשונה, הוא שגרם לפציעה השנייה. יש לצפות את הנזק בקווים כללים (נזק גוף) (ברדה) ואת סוגו ולא את היקפו (רינגר), גם אם רחוק (קליפורד).

+20

(2)

תשובה מעולה! כל הכבוד.

אחריות מוחלטת של בעל כלב על נזק שגרם הכלב+איי אשם-תורם.

השאת רווחה מצרפית:

המטרה היא להגדיל את האושר המצרפי בחברה, בדיני נזיקין מתרחשות "נגיסות" בעוגה החברתית ולכן הדרך להגדלת הרווחה המצרפית היא:

הרתעה-EN-ANTE- אנו ניצור כלל יעיל מראש המרתיע אנשים מפני גרימת נזק. ס' 41א מתיישב עם רעיון זה בכך שמרתיע בעלי כלבים מראש בכך שקובע אחריות מוחלטת (+איים של אשם תורם) במקרה שהכלב גורם להנזק ובכך מרתיע אותו מראש לשמור על כלבו.

פיזור נזק-EX-POST-אנו נטיל את הנזק בדיעבד על מי שיכל למנוע את הנזק בעלות הנמוכה ביותר, במקרה זה בעל הכלב הוא מונע הנזק הזול.

צדק מתקן:

נתמקד במזיק והניזוק הספציפיים, בעל הכלב הפר חובת זהירות ופגע בזכותו הנורמטיבית של אחר. בכך הפר את האיזון הנורמטיבי. ע"פ רעיון הקורלטיביות רק הוא יכול לאזנו מחדש בכך שיישא באחריות מוחלטת לנזק. איי האשם התורם דואגים כי יתקן רק נזק שהוא עצמו גרם.

נזק ממוני טהור.

הבעייתיות בתביעות רשלנות בראש נזק זה היא בקשיי הוכחת הנזק(עובדות חסרות+ קש"ס +51%) וכימותו ובהצפת בתי המשפט.

מנגד, חוסר האפשרות לתבוע בגין ראש נזק זה חוטא לעקרון הצדק המתקן וכן גורם להרתעה בחסר.

על כן, הקושי לתבוע הוא שרק במקרים מסויימים יכול לתבוע בגין ראש נזק זה:

(1) חווי דעת רשלני של בעל מקצוע(ויינשטיין נ.קדימה)

-בעל מיומנות מיוחדת(+אתא)

-במהלך העסקים הרגיל

-עם הגבלה

-התכוון שיסתמך

-צפה שלא ייקחו עוד חוות דעת

(2) חובת זהירות של בנקים(מחזיקי מידע,אמון הציבור,מפזרי נזק טובים,שוקלי נזק טובים).

-מצג שווא(טפחות נ.צבאח)

-מרמה וזיופים(דיסקונט נ.קוסטמן)

-זהירות כלפיי צג ג'(קופת-אשראי נ.עאווד)

(3) אחריות כלפיי צד ג'(קורנפלד נ.שמואלוב)

מצבים אלו הוחרגו מן הכלל משום שיש לציבור אינטרס להרתיע מפניהם על אף קשיי ההוכחה והחשש לריבוי תביעות.

+12

(4.1)

תשובה עבור שאלה מס' 4.2 (8 נק')

לפי פס"ד קורנפלד נ. שמואלוב יש לקבלן אחריות כלפיי צד ג' הניזוק בנזק ממוני טהור שנגרם כתוצאה מעבודתו אף אם אין קשר חוזי ביניהם, ריווא היא לא קבלן ואין לה אחריות על הנכס!!

לפי פס"ד ויינשטיין נ. קדימה יש לנותן חוות דעת אחריות כלפיי מקבל חוות הדעת אם לא עמד בתנאים הקבועים. חוות הדעת ניתנה לעיריית ולא ספציפית לחברה וכן היה עליהם לקבל חו"ד נוספת.

טענתה של ריווא כי אין לה אחריות לנזק היא נכונה זאת כי לא נתנה להם את חיווי הדעת הרשלני ולא חלה עליה חובה של קבלן כלפיי צד ג' בנכס.

+8

(4.2)

ע"פ פס"ד ויינשטיין נ' קדימה יש לבחון את קיומם של התנאים הבאים:

(1) הנתבע היה בעל מיומנות מיוחדת- ריווא אכן מהנדסת.

(2) במהלך העסקים הרגיל- ריווא נתנה שירות כמהנדסת ולא כחברה.

(3) חוות הדעת מוגבלת- ריווא הכינה תוכנית לגשר ולקבלן הספציפי.

(4) מתוך כוונה שיסתמכו על חוות הדעת- ריווא הכינה תוכנית על מנת שתיושם בפועל.

(5) מתוך צפייה שלא יבקשו חוות דעת נוספת לפני יישום חוות הדעת- במקרה דנן, ריווא יכלה לצפות כי ייקחו חוות דעת נוספת (מתכנן כבישים למשל).

במידה והיו מיידעים אותה כי לא תתקבל חוות דעת נוספת וכי היא מכינה את התוכנית ל-"מנחם ובנותיו" הייתה מוטלת אחריות.

התנאים מהווים אינדיקציה, על כן אם חלק ייתקיימו ייתכן פיצוי חלקי.

+7

(4.3)

(1) **קיומו של חיקוק:** תקנת האסמים המגודרים לפחות בגובה 1.20 מטר, חיקוק זה הופר (80 סמ') (אמין).

(2) **החיקוק נועד לניזוק הספציפי או לקבוצה איתה נמנה הנזיק:** החיקוק נועד לבעלי החמורים והסוסים ולא לעוברי אורח-לא מתקיים (ועקבין).

(3) **הנזק הוא בגדר הנזק אותו התכוון המחוקק למנוע:** החיקוק נועד למנוע הרבעת סוסות ולא היתקלויות של בני אדם עם סוסים-לא מתקיים (בלומנטל).

(4) **קש"ס עובדתי-** אלמא הפרת החובה לא היה נגרם הנזק- מתקיים.

משפטי- שכל ישר-אכן בריחת סוסים יכולה לגרום נזק לבנ"א.

סיכון-מתחם הסיכון אותו ניסה למנוע המחוקק הוא הרבעת סוסים, התקלות באישה לא נכנסת בגדרו- **לא מתקיים.**

צפיות-חמי צריך היה לצפות את סוג הנזק (רינגר, ברדה).

(5) **החיקוק נועד לשלול סעד נזיקי:** מתקיים (סולטאן) (שולל-דבוש).

לסיכום, אמירתו נכונה, רוב היסודות לא מתקיימים.

-1

(5)

היה צורך לחדד כי בהינתן שאנו מסיקים כי סוג הנזק שקרה הוא לא סוג הנזק שממנו ביקשה העיירה אשר התקינה את התקנה למנוע, אז מתייטר הצורך לבחון סיבתיות משפטית.

